

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513203485
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8513203485.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom spore žalobcov: 1/ J. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. 2, XXX XX V., 2/ O. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. 2, XXX XX V., zastúpení Tomášek & partner, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, IČO: 36 858 811, proti žalovaným: 1/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XXX, 2/ X. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XXX, zastúpení JUDr. Marcel Kohút, advokát so sídlom Nám. Sv. Egídia č. 95, 058 01 Poprad, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úrokov z omeškania nad sadzbu 5,5 % ročne od 13.12.2012 do 13.9.2013 zo sumy 37 343 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaní sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom sumu 25 000 eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 14.9.2013 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,90 %.

V. Štát má nárok na náhradu trov konania od žalobcov v rozsahu 33,05 %.

VI. Štát má nárok na náhradu trov konania od žalovaných v rozsahu 66,95 %.

VII. Znalec z odboru stavebníctva, odvetvia pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, Ing. Ján Trebuňa, má nárok na náhradu znalečného od žalobcov v rozsahu 33,05 % .

2C/81/2013

- 2 -

VIII. Znalec z odboru stavebníctva, odvetvia pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, Ing. Ján Trebuňa, má nárok na náhradu znalečného od žalovaných v rozsahu 66,95 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 16.7.2013 žiadali zaviazať žalovaných k úhrade sumy 37 343 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 13.12.2012 do zaplatenia, titulom vydania

bezdôvodného obohatenia, ktoré získal tým, že dlhodobo a nepretržite užívajú ich spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na liste vlastníctva č. XXX k.ú. Z., ktoré predstavujú funkčný celok ako rekreačné zariadenie „Q. Z.“ (ďalej len areál).

2. Žalobcovia navrhli vykonať dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré k žalobe pripojili a to: LV č. XXX k.ú. Z., výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia z 12.11.2012, dokladom o jej odoslaní, znaleckým posudkom číslo 49/2012 zo dňa 3.10.2012, vypracovaný Ing. Františkom Milatom, znalcom z odboru stavebníctva, odvetvia Pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností. V priebehu konania navrhli vykonanie znaleckým dokazovaním, a predložili niekoľko znaleckých a odborných posudkov na určenie obvyklého nájmu v čase a mieste za porovnateľnú nehnuteľnosť.

3. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 6Co/124/2013-116 zo dňa 22.8.2013, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podali žalovaní odpor. Odpor žalovaní odôvodnili tým, že neužívajú všetky nehnuteľnosti ako celok, z predmetných nehnuteľností užívajú zhruba polovicu, a to s minimálnym hospodárskym výsledkom. Nad rámec svojich povinností sa starajú a udržiavajú aj druhú polovicu nehnuteľností, žalobcovia s o predmetné nehnuteľnosti vôbec nestarajú, nejavia o nich záujem, neplatia dokonca ani daň z nehnuteľností, ktoré platia žalovaní. Žalobcovia majú kľúče od motorestu, nikto im nikdy nebránil žiadnym spôsobom v prístupe a využívaní nehnuteľnosti, podľa žalovaných na ich strane nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu.

4. Súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku uznesením poučil strany sporu o ich procesných právach a povinnostiach.

5. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 27.2.2014 zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania nad sadzbu 5,5 % ročne za obdobie od 13.12.2012 do nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovaným.

6. Na pojednávaniach právny zástupca žalobcov na podanej žalobe trval, zdôraznil, že strany sporu sa nedohodli na užívaní spoločných nehnuteľností, svoje podiely nemajú vyčlenené a tieto sa ani vyčleniť nedajú, keďže ide o jeden ucelený areál. Žalovaní žalobcom bránia v užívaní spoločných nehnuteľností po tom čo sa medzi nimi naštrbili vzťahy, žalovaní vymenili kľúče a celý areál prevádzkujú sami. Priznal, že žalobcovia sa o svoj spoluvlastnícky podiel nestarajú asi od roku 2008, nepodieľajú sa na bežnej údržbe a zveľaďovaní. Žalobcovia žiadajú vydať bezdôvodné obohatenie za obdobie
2C/81/2013

- 3 -

od 1.8.2011 do 31.7.2013. Na poslednom pojednávaní právny zástupca žalobcov poukázal na závery všetkých odborných a znaleckých posudkov, vypracovaných v konaní, resp. predložených žalobcami, pričom zdôraznil, že pri určení výšky obvyklého nájmu je odporúčané vychádzať z metódy inverzných výnosov, potom by v rozhodnom období mala byť výška ročného nájmu areálu v rozpätí od 27 000 eur do 37 000 eur.

7. Právny zástupca žalovaných na pojednávaniach žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uviedol, že areál je 7 mesiacov v roku prázdny, podľa daňových priznaní žalovaných za roky 2011 a 2012 mali nulovú daňovú povinnosť. Žalovaní udržiavajú areál, ktorý by ináč schátral a ostala by len hodnota pozemkov a teda žalobcovia sa obohacujú na úkor žalovaných, ďalej uviedol, že žalovaní nezamedzili žalobcom užívať ich podiel.

8. Súhlasil s cenou nájmu v sume cca 7966 eur určenú znalcom v konaní, nakoľko táto suma zahŕňa výpočet všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností výnosovou metódou a metódou polohovacej diferenciácie, ide o nájom zohľadňujúci skutočnosť, že sa neužíva celý areál a nie po celý kalendárny rok.

9. Žalobca v 1/ rade, J., uviedol, že napriek tomu, že je s manželkou spoluvlastníkom 1 areálu od roku 2008 ho neužíva, pretože psychickým nátlakom im v tom žalovaní bránia. Areál neužíval v období od 1.8.2011 do 31.7.2013 priznal, že v uvedenom období sa o nehnuteľnosť nestaral, že areál je v užívaní

len počas letnej sezóny. Žalobca uviedol, že žalobu na určenie ako sa bude hospodáriť so spoločnou nehnuteľnosťou nepodal.

10. Žalovaný v 1/ rade, J. W., so žalobou nesúhlasil, uviedol, že so žalobcami mali spoločné aktivity, pre finančné nehody v roku 2008 žalobcovia vystúpili zo spoločného podnikania, zbalili sa a odišli, absolútne ich nezaujímalo čo sa bude diať ďalej. V roku 2008 sa so žalobcom v 1/ rade ústne dohodol, že on bude užívať areál, ktorý je predmetom súdneho sporu a žalobca bude užívať jeho podiel na pltiach, plte fungujú, on sa o ne vôbec nezaujíma. Za obdobie, čo je predmetom súdneho sporu žalovaní areál neužívali ale sa oň ani nestarali, poprel aby im bránil v jeho užívaní, kedykoľvek tam môžu prísť a pracovať. Celý areál si vyžaduje veľké investície, odchádza voda, elektrina a pod. Žalobcovia sa oň nezaujmajú. On z areálu využíva reštauráciu a asi polovicu chatiek, kemping a celý 4 ha areál udržiava, keď chce aby nestratil na hodnote, aby sa mohol užívať, musí udržiavať aj podiel žalobcov. Pred nadobudnutím vlastníckeho práva k areálu tento užívali na základe nájomnej zmluvy, výšku nájmu nevedel uviesť.

11. Žalovaná v 2/ rade, X. W., na pojednávaní uviedla, že ona účastníkom dohôd medzi žalobcov v 1/ rade a žalovaným v 1/ rade ohľadne užívania nebola, potvrdila že celý areál za obdobie čo je predmetom súdneho sporu užívali bez žalobcov, žalobcovia sa v uvedenom období nepodieľali na jeho údržbe, zveľaďovaní, do areálu nič neinvestovali, za uvedené obdobie žalobcom za užívanie ich podielu neposkytli žiadnu náhradu.

2C/81/2013

- 4 -

12. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného výsluchom strán sporu, znaleckým dokazovaním a výsluchom znalca, znaleckými posudkami, odbornými vyjadreniami a listinnými dôkazmi doloženými stranami sporu v priebehu konania, ustálil tento skutkový stav:

13. Strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovaných na liste vlastníctva č. XXX k.ú. Z. (pozemky, motorest a chatky) ďalej len areál, podiel žalobcov v 1/ a 2/ rade je 1 a podiel žalovaných v 1/a 2/ rade je taktiež v 1.

14. V uvedenom areáli strany sporu do roku 2008 spoločne podnikali, v roku 2008 pre isté nehody (podľa žalobcov pre psychický nátlak zo strany žalovaných, podľa žalovaných pre podvodné konanie žalobcov voči nim) prestali v areáli vykonávať spoločnú podnikateľskú činnosť, od tejto doby areál využívajú výlučne žalovaní, tí zabezpečujú jeho údržbu, rekonštrukciu, zveľaďujú ho. Žalobcovia sa na žiadnych nákladoch súvisiacich s týmto areálom nepodieľajú, neplatia ani daň z nehnuteľností. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Podľa tvrdenia žalovaného v 1/ rade došlo k ústnej dohode medzi ním a žalobcom v 1/ rade, že on bude prevádzkovať areál a žalobca v 1/ rade plte, kde mal podiel aj žalovaný v 1/ rade, žalobca existenciu takejto dohody poprel (dokonca tvrdil, že v rozhodnom období sa žalovaní v 1/ rade podieľal na nákladoch a výnosoch aj pri podnikaní na pltiach). Existenciu takejto dohody okrem svojho tvrdenia i žalovaný v 1/ rade nijakým spôsobom nepreukázal.

15. Zo záveru znaleckého posudku č. 49/2012 zo dňa 3.10.2012, znalca Ing. Františka Milatu, ktorý doložili žalobcovia k žalobe vyplýva, že všeobecná hodnota areálu je 675 000 eur. Výška ročného nájmu stanovená výnosovou hodnotou, t.j. metódou kapitalizácie odčerpateľného zdroja počas časovo obmedzeného obdobia pri riadnom hospodárení s objektom s odhadom straty 10 % (časť voľných priestorov) , náklady na údržbu 1 %, náklady na správu 3 % objektu v sume 37 343 eur.

16. Zo záverov znaleckého posudku č. 145/2014 zo dňa 3.10.2014, ktorý vypracoval súdom ustanovený znalec Ing. Ján Trebuňa vyplývajú dve alternatívy, v prvej znalec zohľadnil výpovede spoluvlastníkov k otázke obsadenosti - vyťažnosti zariadenia v druhej spracoval výpočet dosiahnutého zisku v sledovanom období. Pri prvej alternatíve - výnosová hodnota nehnuteľností, pri ročnom zisku 15 933 eur, by nájom za predmetné obdobie nemal prekročiť cca 7 966,50 eur, podľa výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľností (570 000 eur) by ročný nájom mal byť v rozmedzí od 28 500 eur do 38 000 eur. Nehnuteľnosť, keďže nedosahuje takú mieru (návratnosť vložených investícií) je z hľadiska nájmu nerentabilná. Pri druhej alternatív výpočet zisku, resp. straty za sledované obdobie od 1.8.2011

do 31.7.2013 nehnuteľnosť vykazuje stratu vo výške 6 050,12 eur a z tohto dôvodu je nerentabilná a ťažko prenajímateľná, čiže nájom by mal byť 0 eur.

17. Na záveroch tohto znaleckého posudku znalec zotrval aj pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 7.6.2016, kedy uviedol, že odborné a znalecké posudky doložené žalobcami na rozdiel od jeho znaleckého posudku, nezohľadňujú hospodárenie žalovaných v rozhodnom období. Reálna suma nájmu odzrkadľujúca výpočet

2C/81/2013

- 5 -

všeobecnej hodnoty výnosovou metódou a metódou polohovacej diferenciácie je 7 966 eur, v prípade ak bude prevyšovať túto sumu východisková hodnota predmetnej nehnuteľností bude korešpondovať so všeobecnou hodnotou nehnuteľností. Ďalej sa znalec vyjadril k nájomnej zmluve chaty J. zdôraznil, že areál, ktorý je predmetom súdneho sporu nemožno porovnávať s chatou v J. vzhľadom na ich polohu, pretože 90 % návštevníkov Zamaguria splaví Dunajec, ktorí končí pri tejto chate, teda polohovo sú zariadenia neporovnateľné.

18. Podľa Odborného posudku č. 58/2015 zo dňa 6.5.2015 znalca Ing. Eduarda Saháneka je všeobecná hodnota stavieb a pozemkov v sume 391 000 eur, nájom za obdobie od 1.8.2011 do 31.7.2013 stanovený v zmysle príloh č. 3 MSSR č. 492/2004 Z.z. analytickou metódou pri zohľadnení daňového zaťaženia a ekonomickej návratnosti investície ročne 30 508,38 za uvedené obdobie 61 000,- eur.

19. Podľa odborného stanoviska Ing. Dušana Holíka z 7.7.2015 je všeobecná hodnota nájmu za časovo obmedzené obdobie od 1.8.2011 do 31.7.2013 v sume 63 000 eur za celé obdobie.

20. Zo znaleckého posudku č. 562/2016 zo dňa 26.10.2016 vypracovaného znalkyňou Ing. Teréziou Kittovou, PhD. Je hodnota nájmu nehnuteľností stanovená pre časové obmedzené obdobie nájmu - všeobecná hodnota nájmu je 67 100 eur.

21. Z odborného vyjadrenia č. 563/2016 zo dňa 6.12.2016 vypracovaného Ing. Teréziou Kittovou, PhD k znaleckému posudku znalca Ing. Trebuňu vyplýva, že znalec do nákladov na užívanie nehnuteľností mal podľa vyhlášky č. 492/2004 zahrnúť len náklady exaktne spojené s primárnou existenciou stavby počas sledovaného doby nájmu a náklady spojené s existenciou nájomné vzťahu a to prevádzkové náklady, správne náklady, náklady na údržbu, náklady na prípadné technické zhodnotenie stavby a nie náklady na podnikateľskú činnosť užívateľa posudzovanej nehnuteľností (daň za ubytovanie, mzdy a odvody, nákup tovaru do kuchyne, palivové drevo), ale ani náklady na elektrickú energiu, plyn a telefón, nesprávne sú zaradené náklady v sume 55 174 eur z celkových 58 747,11 eur. Taktiež v jeho znaleckom posudku nebola zohľadnená hodnota nájmu pozemku. K výške nájmu podľa zisku uviedla, že obvyklé (trhové) nájomné je objektívnou kategóriou, ktorá je závislá od situácie na trhu a nie od konkrétneho užívateľa (užívateľov) nehnuteľností, preto nemôže obstať táto alternatíva.

22. Z Nájomnej zmluvy zo dňa 1.1.2006 (čl. 520 spisu) vyplýva, že objekt D. V., J. XXX bola prenajímaná za nájomné 720 000 Sk ročne, podľa dodatku (čl. 523 spisu) je nájom 27 600 eur.

23. Zo záznamu hliadky, Obvodného oddelenia PZ v Podolínci z 5.7.2015 vyplýva, že za prítomnosti hliadky vyzval žalobca v 1/ rade žalovaného v 1/ rade dňa 5.7.2015 o 17.30 hod, aby mu vydal kľúče od uvedenej prevádzky, nakoľko je tiež spoluvlastníkom a, že majetok nemôže plnohodnotne užívať, na čo mu žalobca v 1/ rade odpovedal, že mu žiadne kľúče nevydá.

2C/81/2013

- 6 -

24. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

25. Podľa § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona,

nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

26. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa § 145 ods. 1 C.s. p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

28. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Podľa § 123 Obč. zák. vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

30. Podľa § 136 ods. 1 Obč. zák. vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov.

31. Podľa § 137 ods. 1 Obč. zák. podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

32. Podľa § 139 ods. 1 Obč. zák. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

33. Podľa § 139 ods. 2 Obč. zák. o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

34. Podľa § 139 ods. 3 Obč. zák. ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

35. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

36. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

2C/81/2013

- 7 -

37. Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

38. Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

39. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

42. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

43. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Právne posúdenie veci:

45. Prvým výrokom súd zastavil konanie v časti v ktorej žalobcovia zobrali žalobu späť.

46. Vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo Občiansky zákonník v ustanovení § 123. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Oprávnenie s vecou nakladať je veľmi široké. Predstavuje základ pre realizáciu hospodárskych hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Oprávnenie s vecou nakladať sa napĺňa právnymi úkonmi, najmä zmluvami alebo jednostrannými právnymi úkonmi, napr. závetom. Vlastník, resp. spoluvlastník teda môže za odplatu prenechať vec do užívania inému.

47. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaní užívajú areál ako celok, teda aj 1 spoluvlastnícky podiel žalobcov. Medzi stranami sporu neexistuje taký právny vzťah - nájomná alebo iná zmluva, na základe ktorej by boli žalovaní
2C/81/2013

- 8 -

oprávnení užívať areál ako celok, teda spoluvlastnícky podiel žalobcov užívajú žalovaní bez právneho dôvodu.

48. Žalovaní v konaní tvrdili, že neužívajú celý areál, že užívajú len reštauráciu, polovicu chatiek, sporadický aj všetky a kemping, ktorý vybudovali bez účasti žalobcov, že v užívaní areálu žalobcom nebránia, že tam môžu kedykoľvek prísť a pracovať. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že strany sporu sú ideálni podieloví spoluvlastníci (vlastnia po 1 nehnuteľnosti) svoje spoluvlastnícke podiely nemajú rozdelené, resp. vymedzené, v konaní žiadna zo strán sporu netvrdila, že nehnuteľností sú rozdelené, tak aby si každý zo spoluvlastníkov mohol užívať jeho vyčlenený spoluvlastnícky podiel. Z uvedeného vyplýva, že v každej z nehnuteľností tvoriaci predmetný areál (či už pozemok, reštaurácia, chatky a pod..) majú obe strany sporu spoluvlastnícky podiel 1, a teda nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v 1/ rade, že on neužíva celý areál a to, čo neužíva on môžu užívať žalobcovia. Súd zdôrazňuje, poukazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, že pri posudzovaní rozsahu užívania je potrebné zaoberať sa aj kvalitou užívania (porovnaj rozsudok NS ČR sp. Zn. 31 Cdo 503/2011 z 10.10.2012) jednak z vecného hľadiska - žalovaní užívajú tie nehnuteľnosti v areáli, ktoré majú vyšší užívateľský a ekonomický potenciál, jednak z časového hľadiska - letná sezóna, čím využívajú maximálnu možnú využiteľnosť areálu.

49. Len spoluvlastníci navzájom si môžu voči sebe vyvodzovať nároky a prípadné sa domáhať inej úpravy užívania vecí. Samotné spoluvlastnícke právo však nie je právnym dôvodom užívania veci v inom rozsahu ako je dôvodom k užívaniu veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu. Z vlastníctva podielu síce nevyplýva právo užívať len konkrétnu časť veci, ale spoluvlastník je oprávnený užívať vec len v rámci svojho podielu, pokiaľ tu nie je právny dôvod pre užívanie v inom rozsahu. Ak teda spoluvlastník je v rámci svojho podielu oprávnený užívať celú vec, ešte neznamená, že ju môže „bez ďalšieho“ užívať na rámec svojho podielu na úkor ostatných spoluvlastníkov. Majetkový prospech dosiahnutý týmto užívaním považuje judikatúra tradične za bezdôvodné obohatenie.

50. Taktiež žalovaní nepreukázali skutočnosť, že žalobcom nebránia v užívaní areálu, práve naopak žalobcovia preukázali, že tomu tak je, čoho dôkazom sú ich výzvy z 20.5.2014 (čl. 539 spisu), z 5.8.2014 (čl. 541 spisu) a z 8.6.2014 (čl. 543 spisu) ako aj záznam z polície, kedy žalobca v 1/rade za jej

asistencie, žiadal vydať kľúče od areálu čo žalovaný v 1/ rade odmietol. Doposiaľ žalovaní žalobcom kľúče nevydali, aj keď výzvy na vydanie kľúčov sú z roku 2014 a 2015, čo nepriamo preukazujú, že ani v období, ktoré je predmetom žaloby žalobcovia nedisponovali kľúčmi od areálu. Odmietnutie vydania kľúčov judikatúra považuje za vylúčenie z užívania spoločnej veci a vylúčený spoluvlastník má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, porovnaj rozsudok NS ČR 33Odo 1583/2006 z 31.10.2008. Z tohto rozhodnutia (NS ČR sp. Zn. 33 Odo 1583/2006) okrem iného vyplýva, že odmietnutím vydania kľúčov žalovaný vylúčil žalobcu z možnosti užívať spoločnú nehnuteľnosť a realizovať právo odpovedajúce jeho spoluvlastníckemu podielu. Nie je pritom rozhodujúce či žalovaný sám celú vec faktický v spornom 2C/81/2013

- 9 -

období užíval, a či vykonával práva vlastníka i v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu, na veci nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný reálne užíval len časť domu, ktorá odpovedá výške jeho spoluvlastníckeho podielu, ani skutočnosť že žalobca sa na súde nedomáhal úpravy užívania nehnuteľností.

51. Ak niekto užíva cudziu vec, resp. spoluvlastnícky podiel bez toho, aby mal k tomu zákonný dôvod, vzniká na jeho strane bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Obč. zák. je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezdôvodné obohatenie vzniká nielen vtedy, ak sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale aj vtedy, ak sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo pri riadnom chode udalostí (porovnaj zjednocujúce stanovisko spoločného kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.1.2013). Za takýto riadny chod udalostí je potrebné považovať aj užívanie spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti za odplatu na základe riadne uzatvorenej zmluvy. Ak k uzatvoreniu zmluvy nedošlo, je namieste vyžadovať od subjektu užívajúceho spoluvlastnícky podiel nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej cene obvyklého nájomného. Možnosť vydania bezdôvodného obohatenia trvá až do momentu, kedy dôjde k odstráneniu stavu bezprávneho užívania nehnuteľnosti. Užívanie nehnuteľností žalovanými nad rámec ich spoluvlastníckeho podielu, teda aj v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcov predstavuje na strane žalovaných prospech získaný bez právneho dôvodu, tento názor vyplýva z ustálenej judikatúry súdov napr. rozhodnutia NS ČR sp. Zn. 28 Cdo 1213/99 zo dňa 5.9.2000, sp. Zn. 33 Odo 778/2005 z 24.1.2007, 31 Cdo 503/2011 z 10.10.2012. V súdenom spore je nepochybné, že došlo k obmedzeniu spoluvlastníckeho práva v podiele 1 žalobcov.

52. Ak spoluvlastník nehnuteľností bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi užíva vec v rozsahu presahujúcom jeho spoluvlastnícky podiel je povinný poskytnúť ostatným spoluvlastníkom zodpovedajúcu peňažnú náhradu (porovnaj rozsudok NS ČR sp. Zn. 33 Cdo 778/2005 z 24.1.2007. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z nájomného v danom mieste a čase za porovnateľnú nehnuteľnosť, pretože nájomná zmluva je pri užívaní nehnuteľností najbežnejšou zmluvou, ktorou vlastníci prenechávajú svoju nehnuteľnosť do užívania niekoho iného, preto súd pri posúdení hodnoty, ktorú by žalobcovia za riadneho chodu veci mohli získať, vychádzal z výšky trhového nájomného, aj keď reálne nájomná zmluva uzavretá nebola a žalovaní nemajú oprávnenia nájomníkov. Rovnaký právny názor vyplýva aj z ustálenej judikatúry súdov, podľa ktorých v prípade užívania nehnuteľností bez právneho dôvodu sa výška bezdôvodného obohatenia spravuje obvyklou cenou nájomného v danom mieste a čase za porovnateľnú nehnuteľnosť. (napr. rozhodnutie NS ČR z 31.3.2009 sp. Zn. 33 Odo 1571/2006, 33 Odo 882/2006 z 24.6.2008). Medzi okolnosti, ktoré môžu determinovať výšku náhrady, patrí aj odplata za užívanie porovnateľného pozemku v odplatných zmluvných vzťahoch. Je však bezvýznamné,

2C/81/2013

- 10 -

či držba veci priniesla konzumentový zisk, porovnaj napr. rozhodnutie NS ČR sp. Zn. 33 Odo 882/2006, či 33 Odo 924/2003 zo dňa 19.5.2004. To znamená, že pri určení výšky bezdôvodného obohatenia je

bezpredmetný výsledok podnikateľskej činnosti - hospodársky výsledok, v danom prípade žalovaných. Je logické, aby sa pri určení nájomného vychádzalo zo skutočnosti či podnikanie v prenajatej veci prináša alebo neprináša zisk, predsa výsledok podnikateľskej činnosti je ovplyvnený mnohými faktormi subjektívnym postojom osoby podnikajúcej k predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

53. V súdnej veci bolo vypracovaných niekoľko znaleckých a odborných posudkov na stanovenie výšky bezdôvodného obohatenia. Podľa záveru znaleckého posudku č. 49/2012 zo dňa 3.10.2012, znalca Ing. Františka Milatu, ktorý doložili žalobcovia k žalobe vyplýva, výška ročného nájmu stanovená výnosovou hodnotou, t.j. metódou kapitalizácie odčerpateľného zdroja počas časovo obmedzeného obdobia pri riadnom hospodárení s objektom s odhadom straty 10 % (časť voľných priestorov), náklady na údržbu 1 %, náklady na správu 3 % objektu je v sume 37 343 eur. Podľa záverov znaleckého posudku č. 145/2014 zo dňa 3.10.2014, ktorý vypracoval súdom ustanovený znalec Ing. Ján Trebuňa vyplývajú alternatívna nájomného od 0 až po 38 000 eur (podľa výnosová hodnota nehnuteľností ročný nájom by nemal prekročiť 7 966,50 eur, podľa výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľností (570 000 eur) by ročný nájom mal byť v rozmedzí od 28 500 eur do 38 000 eur a podľa zisku, resp. straty 0 eur. Podľa Odborného posudku č. 58/2015 zo dňa 6.5.2015 znalca Ing. Eduarda Saháneka je nájom za obdobie od 1.8.2011 do 31.7.2013 stanovený v zmysle príloh č. 3 MSSR č. 492/2004 Z.z. analytickou metódou pri zohľadnení daňového zaťaženia a ekonomickej návratnosti investície ročne 30 508,38 eur za uvedené obdobie 61 000,- eur. Podľa odborného stanoviska Ing. Dušana Holíka z 7.7.2015 je všeobecná hodnota nájmu za časovo obmedzené obdobie od 1.8.2011 do 31.7.2013 v sume 63 000 eur za celé obdobie. Zo znaleckého posudku č. 562/2016 zo dňa 26.10.2016 vypracovaného znalkyňou Ing. Teréziou Kittovou, PhD je hodnota nájmu nehnuteľností stanovená pre časové obmedzené obdobie nájmu - všeobecná hodnota nájmu je 67 100 eur.

54. Teda ročný nájom predmetného areálu bez zohľadnenia hospodárenia žalovaných, podľa dôkazov produkovaných v konaní sa pohybuje v rozpätí od 28 800 eur až do 37 343 eur. Ročný nájom na porovnateľne najbližšie zariadenie v danej lokalite - Chata J. v J. v roku 2014 bol 27 600 eur.

55. Znalecké či odborné posudky sú len jedným z dôkazov a treba ich posudzovať v súvislosti s ostatnými dôkazmi. Z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané nebolo možné spoľahlivo zistiť presnú výšku nájomné. Každé rozhodnutie by malo byť nielen zákonné ale aj spravodlivé. Princíp spravodlivosti je jedným z najdôležitejších princípov sporového konania. Spravodlivosť predstavuje koncept zahŕňajúci spravodlivosť, rovnosť a spravodlivé zaobchádzanie ktorého obsahom je predovšetkým jeho uplatňovanie vo svetle konkrétnych okolností každého sporového konania. Napriek skutkovým okolnostiam, ktoré sa zdajú vzhľadom na zákonnú úpravu pomerne jednoducho preskúmateľné, nemôže súd rozhodnúť bez prihliadnutia

2C/81/2013

- 11 -

na vyšší princíp spravodlivosti, ktorému je v každom súdnom konaní potrebné „podriadit“ rozhodovanie vo veci samej. Princíp spravodlivosti predstavuje okrem iného aj „férovosť“, teda prejednanie okolností konania čestne a poctivo v ich spoločnej súčinnosti. Spravodlivým rozhodovaním súd aplikuje aj rímsko-právnu zásadu „ex aequo et bono“, podľa ktorej by mal postupovať podľa zásad slušnosti a spravodlivosti, podľa slušného a dobromyseľného uváženia, a nie podľa prísne formálneho právneho spôsobu uvažovania a rozhodovania. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou (nález Ústavného súdu SR č. 2221/07 z 19.3.2008). V materiálnom právnom štáte nejde len o dodržiavanie práva, ale predovšetkým o dodržiavanie takých pravidiel správania, ktoré sú v súlade s hodnotami, na ktorých je právny poriadok vybudovaný. Súdu jednoznačne vždy prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická aplikácia zákona nemôže priniesť nespravodlivé dôsledky a v prípade, že tomu tak je, aby ju takouto interpretáciou pomocou redukcie "ad absurdum" odmietol a zvolil výklad, ktorý bude v súlade so zmyslom a účelom zákona a ktorý bude racionálny a spravodlivý. Vzťah práva a spravodlivosti načrtol Český Ústavný súd keď v jednom zo svojich nálezov uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a

účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou" (porovnaj nález Ústavného soudu ČR sp.zn. II.ÚS 222/07).

56. Odhliadnuc od záverov znaleckých a odborných posudkov, je zrejme, že strany sporu, kým medzi nimi nedošlo k nezhodám v predmetnom areáli spoločne podnikali, čiže areál už pred obdobím ktoré je premetom súdneho sporu slúžil na podnikateľské účely, taktiež je nepochybné, že v období, ktoré je predmetom súdneho sporu, bola všetka starostlivosť o areál na žalovaných (čo nebolo medzi stranami sporné), taktiež je nepochybné, že nie celý areál je využívaný po celý rok. Z uvedených dôvodov sa súdu javí spravodlivé v zmysle vyššie rozvedených princípov spravodlivosti, priznať žalobcom náhradu za bezdôvodné užívanie ich spoluvlastníckeho podielu v predmetnom období v celkovej sume 25 000 eur (za jeden rok ich spoluvlastníckeho podielu 12 500 eur), teda nižšej sume ako to stanovili znalci. Pri určení tejto sumy súd vychádzal jednak z predložených znaleckých a odborných posudkov, ale aj z nájomného Chaty J., ktorá je najbližším zariadením v danej lokalite, ktorá však tak ako uvádzal znalec na pojednávaní, má turistický výhodnejšiu polohu (prístav splavu po Dunajci) a je predpoklad, že každý turista, ktorý splaví Dunajec túto chatu navštívi, na rozdiel od areálu, ktorý je predmetom súdneho sporu. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalovaní všetok svoj čas venujú údržbe, rekonštrukciám, zveľaďovaniu areálu, čím zhodnocovaniu aj spoluvlastnícky podiel žalobcov. Je pravdou, že prípadné investície v areáli by boli zohľadnené v konaní napr. o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, avšak súdu sa zdá spravodlivé, aby aj v tomto konaní zohľadnil starostlivosť žalovaných

2C/81/2013

-12 -

o predmet sporu. Výsledky hospodárenia - podnikateľskej činnosti žalovaných v súdenom období v zmysle citovaných rozhodnutí súdov súd nezohľadnil.

57. Žalovaní navrhovali vykonanie dôkazu ohliadkou na mieste samom, vykonanie tohto dôkazu súd zamietol ako neefektívny, nehospodárny, súdne konanie predlžujúci. Žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 27.2.2014 uviedli, že pokiaľ bude vo veci vykonané znalecké dokazovanie na vykonanie samotnej ohliadky netrvajú. Znalecký posudok bol právnemu zástupcovi žalovaných doručený dňa 2.1.2015 od tejto doby až do 4.5.2017 (viac ako dva roky) neoznámili súdu, že na vykonaní ohliadky žalovaní trvajú, tento návrh predložil až na pojednávaní dňa 4.5.2017. Súd má za to, žalovaným nič nebránilo, pokiaľ aj po vykonaní znaleckého dokazovania trvali na vykonaní dôkazu ohliadkou, včas túto skutočnosť oznámiť súdu. Navyiac predmetom súdneho konania je vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.7.2011 do 31.8.2013 vykonaním ohliadky súd zistí aktuálny stav areálu, nie stav, aký bol v období ktoré je predmetom súdneho sporu, pričom je preukázané, že v tomto období areál využívali len žalovaní.

58. V prejednávanej veci žalovaným vzniklo na úkor žalobcov bezdôvodné obohatenie, ktoré sú povinní vydať formou peňažného plnenia. Žalovaní vedeli, že užívajú celý areál aj keď 1 je v podielovom spoluvlastníctve žalobcov a museli si byť vedomí svojej zodpovednosti vyplývajúcej z užívania spoluvlastníckeho podielu iného. Žalobcovia sa domáhajú uplatnenou žalobou svojho nároku a jej cieľom bol aj úrok, ktorý by im nahradil ujmu, ktorá im vznikla neskorým plnením.

59. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa ustanovenia § 563 Obč. zák. je vznik omeškania v spojení s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť dlhu. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzkovo-právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní deň nasledujúci po dni, kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Pokiaľ ním nebol dlžník vyzvaný k plneniu skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje žaloba. Omeškanie začína v prvý deň po tom, čo bola žaloba žalovanému doručená. Doba splatnosti záväzku z bezdôvodného obohatenia nie je ustanovená právnym predpisom, ak nebolo ani dohodnuté, platí podľa ustanovenia § 563 Obč. zák., že dlžník je povinný splniť dlh v prvý deň po tom, kedy bol o plnenie veriteľom požiadaný.

60. Žalobca po čiastočnom späťvzati žiadal priznať úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po doručení žaloby v sadzbe 5,5 % ročne. Žaloba bola obom žalovaným doručená dňa 13.9.2013, nasledujúcim

dňom t.j. 14.9.2013 sa teda žalovaní dostali do omeškania a od tohto dňa majú žalobcovia nárok na úrok z omeškania.

61. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k 14.9.2013 bola stanovená v sadzbe 0,5 % ročne, úrok z omeškania 5,5 % ročne.

2C/81/2013

- 13 -

62. Keďže žalobcovia si uplatnili úrok z omeškania v súlade so zákonom súd v tejto časti žalobe vyhovel a priznal žalobcom úrok z omeškania podľa ich návrhu z priznanej sumy, t.j. 5,5 % ročne zo sumy 25 000 eur od 14.9.2013.

63. Trovy konania

64. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

65. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

68. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

69. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa čl. 4 ods. 1 C.s.p. ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

71. Podľa čl. 4 ods. 2 C.s.p. ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

72. Pri žalovanej sume 37 343 eur bol úspech žalobcov 25 000 eur, čo je 66,95 % úspešnosť a úspech žalovaných vo výške 12 343 eur, čo je 33,05 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcov v spore prevyšoval úspech žalovaných o 33,90 % a v takomto rozsahu majú žalobcovia nárok na náhradu trov konania od žalovaných. Civilný sporový poriadok neobsahuje žiadne iné ustanovenie v zmysle ktorého by mohol súd o náhrade trov konania rozhodnúť ináč, ako podľa zásady úspechu, s výnimkou ustanovenia § 257 C.s.p. Podľa citovaného § 257 C.s.p. súd nezistil, žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na základe ktorých by nemal výnimočne priznať úspešnejšej strane sporu (žalobcom) nárok na náhradu trov

2C/81/2013

- 14 -

konania, preto vyslovil, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,90 %.

73. Súd súčasne podľa zásady úspech, priznal štátu nárok na náhradu trov ktoré v konaní platil. Štát platil trovy znalečného za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, súčasný procesný predpis zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ustanovenie upravujúce trovy štátu nemá, pretože podľa aktuálnej právnej úpravy zloženie preddavku na trovy dôkazu je povinnosťou strany sporu, ak preddavok nie je zložený má sa za to, že strana sporu na jeho vykonaní netrvá (§ 253 ods. 3 C.s.p.), teda štátne prostriedky v sporovom konaní nemôžu byť použité. Vzhľadom na uvedené za použitia analógie súd podľa zásady úspechu zaviazal strany sporu na náhradu trov, ktoré platil štát a to žalobcov v pomere ich neúspechu v konaní 33,05 % a žalovaných v pomere ich neúspechu 66,95 %.

74. Podľa zásady úspechu súd priznal aj nárok účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov znalcovi Ing. Jánovi Trebuňovi, ktorý bol vypočutý na pojednávaní dňa 7.6.2016 a to žalobcovia v rozsahu ich neúspechu 33,05 % a žalovaní v rozsahu ich neúspechu 66,95 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2C/81/2013

- 15 -

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.